

NGÀN NĂM MÂY TRẮNG

Giữa những phong ba của cuộc đời.
Làm sao hiểu được tiếng mưa rơi.
Thác đổ tầng cao, sông rộn rã
Sương tràn lũng thấp, biển đầy vơi
Mưa khuya vỗ giấc đời hiu quạnh,
Nắng sáng chan hòa đến ngàn nơi.
Chuyện của nhân gian là mây trắng.
Tan, hợp, bay hoài trên biển khơi.

Lê Tấn Dương

BÀI VÔ ĐỀ CUỐI NĂM

Nhìn vạt nắng theo bóng chiều sắp tắt
Dấu chim bay đã khuất nẻo sương mờ.
Còn lại gì trong nỗi buồn hiu hắt
Trên cung đàn từng nốt nhạc bơ vơ.

Lũ chúng ta - Những mảnh đời xa xứ,
Nớ quê hương như núi nhớ trăng gầy
Đêm từng đêm nghe dòng sông quá khứ,
Chảy muện phiền như đốt tuổi trên tay

Đêm nguyệt cầm, rượu tràn qua xứ bạn.
Thôi cũng đành lúy túy trận cuồng phong
Gió đã lên từng đóa sầu nứt rạn
Mỗi đóa sầu là một kiếp long đong.

Ta với người cùng một loài viễn khách.
Nửa cuộc đời tìm kiếm chuyện hư vô,
Ngày cuối năm – Ta nhìn ta trên vách
Dấu tiếng cười trong men rượu sầu khô.

Khúc giao mùa, rượu tràn qua khóe mắt.
Thấy lung linh ảo ảnh cuộc phù vân,
Đêm nhạc sầu và giọng đàn hiu hắt.
Quê nhà đâu? xa tắp ngọn mây tằm...

Lê Tấn Dương

Kính mời đọc thêm những sáng tác khác của tác giả tại:

<http://www.vietnamvanhien.org/LeTanDuong.html>

www.vietnamvanhien.net

An Lạc & Tự Chủ

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN TRÊN MẠNG VỚI HƠN 12000 TÁC PHẨM & TIẾT MỤC